

Arrest

nr. 74 747 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 november 2011 met refertenummer 11814.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 augustus 2010, verklaart er zich op 3 augustus 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 20 oktober 2011, verstuurd op 21 oktober 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Khote Sharfdin, district Sialkot, provincie Punjab. U zou een soenniet zijn. In maart 2010 zouden personen van 'Dawat-e-Islami' u overtuigd hebben om mee te gaan naar een madrassa van 'Jamaat-e-Islami'. In de madrassa 'Jamaat Masjid' zou u tien dagen verbleven hebben. Vervolgens zou u meegegaan zijn naar

een kamp in de bergen. U zou hier drie maanden verbleven hebben. U zou ontsnapt zijn samen met een vriend. U zou een 'First Information Report' (FIR) ingediend hebben bij de politie tegen de personen die u overtuigd hadden om mee te gaan met name M. A., S. A. en M. Q.. M. A. zou gearresteerd zijn. Een paar dagen later zou hij vrijgekomen zijn. Hij zou naar uw huis gekomen zijn. U was op dat moment niet thuis. Vervolgens zou u acht dagen bij uw grootouders verbleven hebben. Samen met de smokkelaar zou u naar Lahore gegaan zijn. U zou Pakistan tussen 20 juli 2010 en 25 juli 2010 hebben verlaten. Via Lahore zou u een vlucht genomen hebben naar Marokko. U zou een schip genomen hebben. Vervolgens zou u met de auto naar België zijn gekomen. U diende in België op 3 augustus 2010 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart en een First Information Report."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw originele Pakistaanse identiteitskaart voorlegde. Na verificatie op 17 oktober 2011 door uw identiteitskaartnummer in de databank van de 'National Database and Registration Authority' (NADRA) in te geven, blijkt dat u een 'National Identity Card for Overseas Pakistanis' (NICOP) hebt aangevraagd in een 'NADRA'-kantoor in Athene (Griekenland) op 29 oktober 2008. Deze NICOP werd uitgereikt op 18 november 2008. Uw identiteitskaartnummer en uw naam stemmen overeen. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie document 1 en 2, blauwe map). Dit toont aan dat u zich in 2008 in Griekenland bevond. U ontkende dat u ooit in Griekenland hebt verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.4 en p.9). U gaf ook aan dat u geen NICOP hebt (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Dit ondermijnt dan ook danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute via Marokko weinig geloofwaardig overkomt. U weet niet waar u een schip zou hebben genomen in Marokko of waar u zou zijn aangemeerd (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kende ook de naam niet van het schip (zie gehoorverslag CGVS p.8). Verder zijn uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS op 17 oktober 2011 tegenstrijdig aan de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 6 augustus 2010. Ten eerste stelde u bij de DVZ dat de personen die u overtuigden om met hen mee te gaan van 'Jamaat-e-Islami' waren (zie vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door DVZ). Bij het CGVS stelde u dat deze personen van 'Dawat-e-Islami' waren (zie gehoorverslag CGVS p.11). Na confrontatie zei u dat er een probleem was met de tolk bij DVZ en dat hij het verkeerd heeft opgeschreven (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit is echter geen afdoende reden aangezien deze vragenlijst u werd voorgelezen en u die ondertekend heeft ter goedkeuring. Ten tweede gaf u aan bij de DVZ dat u twee dagen na uw ingediende klacht werd opgeroepen door de politie om naar het politiekantoor te komen om M. A. aan te duiden (zie vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door DVZ). Bij het CGVS zei u dat de politie deze persoon mee had gebracht naar uw huis om hem aan te duiden (zie gehoorverslag CGVS p.16). Na confrontatie gaf u aan dat u bij DVZ geen details mocht vertellen. Dit is geen afdoende reden aangezien uw verklaringen bij DVZ uitgebreid en gedetailleerd waren op dit punt (zie vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door DVZ). Ten derde gaf u aan dat u nooit een paspoort hebt aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS p.6). Bij de DVZ verklaarde u dat u een eigen paspoort had en dat dit door de smokkelaar werd afgenomen (zie Verklaring, punt 21). Na confrontatie zei u dat u dit nooit hebt verklaard (zie gehoorverslag CGVS p.6). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts is het weinig waarschijnlijk dat personen van 'Dawat-e-Islami' u zouden meenemen naar een madrassa en kamp van 'Jamaat-e-Islami' (zie gehoorverslag CGVS p.11, p.12 en p.13). U verbleef 10 dagen in een madrassa en drie maanden in een kamp van 'Jamaat-e-Islami'. U verklaarde gedurende verschillende maanden lessen gevolgd te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.13). Toch wist u maar weinig te vertellen over de 'Jamaat-e-Islami'. U kon enkel aangeven dat ze zeiden dat de bevolking niet goed is en dat ze op televisie niet tonen dat zij bomexplosies doen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Bovendien stelde u dat in uw ogen 'Jamaat-e-Islami' en 'Dawat-e-Islami' dezelfde organisatie is (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uit algemene informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat dit niet zo is (zie document 3 en 4, blauwe map). U kon ook niet aangeven waar het kamp gelegen is, wat weinig waarschijnlijk is aangezien u daar drie maanden zou verbleven hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). Verder dient nog opgemerkt te worden dat u een FIR neerlegde (zie document 2, groene map). U zou samen met uw vader een klacht hebben ingediend tegen uw belagers (zie gehoorverslag CGVS p.15). De FIR toont aan dat de politie uw klacht heeft aanvaard. Uw belager werd zelfs gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS p.15). Hij zou echter vrijgelaten zijn (zie gehoorverslag CGVS p.15). U kon

hiertegen dan ook verdere juridische stappen ondernemen en hogere autoriteiten raadplegen. U bent immers nooit gearresteerd of aangeklaagd in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.18). U kende ook geen vrees voor de Pakistaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.18). Toch hebt u geen verdere stappen ondernomen wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt (zie gehoorverslag CGVS p.17 en p.18). Wat de moord op uw vriend A. betreft, wist u niet wie hem vermoord heeft. U zou pas in België vernomen hebben dat het uw belagers waren (zie gehoorverslag CGVS p.19). U legde geen enkel document neer van het overlijden van A. (zie gehoorverslag CGVS p.17). Het is dan ook niet aannemelijk dat u een vrees kende voor M. A., S. A. en M. Q. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging. Daar het toekennen van elk soort statuut gebaseerd dient te zijn op geloofwaardige verklaringen, komt u ook niet in aanmerking voor het subsidiaire beschermingsstatuut. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart kan aanvaard worden aangezien uw identiteit hier niet ter discussie staat."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Als verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en onjuistheden stelt verzoeker dat niet uit het oog mag worden verloren dat de feiten voor hem nog steeds bijzonder traumatiserend zijn.

Verder stelt hij dat de commissaris-generaal uitsluitend naar vermeende vaagheden en onwaarschijnlijkheden verwijst, zonder objectieve elementen of informatie naar voor te brengen waaruit zou blijken dat verzoekers verklaringen onmogelijk juist kunnen zijn of minstens onwaarschijnlijk zijn.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen geneeskundig getuigschrift neerlegt en ook niet op een andere wijze aantoonst dat hij wordt geplaagd door trauma's.

Verder wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn. Hetzelfde geldt overigens voor de Raad (RvS 4 maart 2008, nr. 180.413). De bewijslast rust in tegendeel in beginsel op de asielzoeker zelf. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

De Raad stelt bovendien vast dat de commissaris-generaal in zijn beslissing niet uitsluitend naar vermeende vaagheden en onwaarschijnlijkheden verwijst. Zo heeft de commissaris-generaal na verificatie op 17 oktober 2011 door verzoekers identiteitskaartnummer in de databank van de 'National Database and Registration Authority' (NADRA) in te geven, kunnen vaststellen dat verzoeker gelogen heeft over waar hij voor zijn komst naar België heeft verbleven en over het al dan niet bezitten van een identiteitskaart voor overzeese Pakistanen (NICOP). De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaringen heeft afgelegd die op verschillende vlakken tegenstrijdig zijn aan de verklaringen die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde. Zo stelde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de personen die hem overtuigden om met hen mee te gaan van 'Jamaat-e-Islami' waren (vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door DVZ). Bij het Commissariaat-generaal stelde verzoeker dat deze personen van 'Dawat-e-Islami' waren (gehoorverslag, 11). Ook verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij twee dagen na de door hem ingediende klacht werd opgeroepen door de politie om naar het politiekantoor te komen om M. A. aan te duiden (vragenlijst). Bij het Commissariaat-generaal zei verzoeker dat de politie deze persoon mee had gebracht naar zijn huis om hem aan te duiden (gehoorverslag, 16). Ten slotte gaf verzoeker aan dat hij nooit een paspoort heeft aangevraagd (gehoorverslag, 6) terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij een eigen paspoort had en dat dit door de smokkelaar werd afgenomen (Verklaring, punt 21). Verzoeker betwist deze

vaststellingen niet in zijn verzoekschrift. De Raad sluit zich bij deze vaststellingen aan en stelt vast dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas volledig ondermijnen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER